

عنوان مقاله:

بررسی روابط سیستم های آبیاری با تنش شوری

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم کشاورزی با تاکید بر تنش های غیرزیستی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سیدمحمد رضا سیفی - مربی، گروه مهندسی کشاورزی، دانشگاه پیام نور

الهام زنگارکی - دانشجوی مهندسی کشاورزی گرایش آب و خاک پیام نور اراک

مرضیه لهر - فارغ التحصیل مهندسی کشاورزی (مدیریت و آبادانی)

بابک پیکرستان - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور میلچرد

خلاصه مقاله:

ایران دارای وسعتی معادل 1648800 کیلومتر مربع است که 16 درصد آن را کوههای با ارتفاع بیش از 2000 متر و 3 درصد آن را زمین های با ارتفاع بین 1000 تا 2000 متر از سطح دریا تشکیل می دهد. غالب نزولات جوی در ایران به استثنای ماطق کوهستانی به صورت باران است. تغییرات دما در ایران به علت وضعیت پستی و بلندی و عرض جغرافیایی، دامنه وسیعی دارد. در خوزستان، تابستان دما تا 50 سانتیگراد می رسد و در زمستان دمای بسیاری از نقاط در شمال غرب ایران به 20- درجه سانتیگراد می رسد. از مهمترین مشکلات کشاورزی در ایران، شوری اراضی است. مشکل شوری به خاطر زیاد بودن تبخیر از سطح خاک، بارندگی کم، پستی و بلندی های زمین ها، آبیاری با آب دارای کیفیت نامناسب و سنگهای مادری است عوامل فوق باعث به وجود آمدن شوره زارهای زیادی گردیده است. جمعاً 18 میلیون هکتار و یا ده درصد خاکهای ایران را خاکهای شور و سدیمی تشکیل می دهد. مساحت خاکهای شور و خاکهای وابسته به آن در ایران بیش از 25 میلیون هکتار می باشد. در اکثر خاکهای فلات مرکزی کمتر خاکی است که فاقد نمک، گچ و یا آهک باشد. خاک شور به خاک هایی اطلاق می شود که هدایت الکتریکی EC عصاره اشباع آن بیش از 4 میلی موز بر سانتی متر در 20 درجه سانتیگراد، و سدیم قابل تبادل E.S.P در این خاکها از 15 درصد کمتر باشد. PH در این خاک ها معمولاً کمتر از 8/5 است.

کلمات کلیدی:

شوری، آبیاری، بارندگی، اراضی، هدایت الکتریکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/241192>

